
Симболи судбина хрватског и српског народа

Особине и судбине Анте Павелића и Драгољуба Михајловића, Фрање Туђмана и Добрице Ћосића, Загреба и Београда симболишу особине и судбине хрватског и српског народа у целини.

1. Анте Павелић и Драгољуб Михајловић

Срећна судбина Анте Павелића и трагедија Драгољуба Михајловића симболишу судбине хрватског и српског народа у целини. Док је вођа хрватског народа Анте Павелић био неприкосновени шеф једне државе, вођа српског народа, Драгољуб Михајловић је био герилац који се потуцао по голетима Србије и Босне. Док је Анте Павелић на почетку рата тријумфално инаугурисан као поглавник, Драгољуб Михајловић је на почетку рата био бегунац једне поражене војске. Док је Анте Павелић на највишу државничку функцију доспео из мрачног, емигрантског, илегалног света тероризма, Драгољуб Михајловић је на највишу четничку функцију доспео из светлог и уваженог официрског кора Краљевине Југославије. Док је Анте Павелић, иако доследно нацистички оријентисан, захваљујући ватиканским „пацовским каналима”, дочекао смрт у топлом кревету у емиграцији, Драгољуб Михајловић, иако доследно демократски оријентисан, дочекао је мученичку смрт у казамату комунистичке Југославије.

2. Фрањо Туђман и Добрица Ћосић

У симболичном односу према судбини и карактеру хрватског и српског народа стоје и њихови модерни „очеви” – Фрањо Туђман и Добрица Ћосић. Док је Фрањо Туђман био поносни позер обузет осећајем оптимизма и тријумфализма, његов српски пандан је био меланхолични интелектуалац обузет осећајем песимизма и дефетизма. Док је Фрањо Туђман био опседнут визијом хрватске величине, његов српски пандан је био опседнут идејом трагичности српског народа. Док је Фрањо Туђман проматрао историју као тисућљетни ход Хрвата ка њиховој величини и слободи, његов српски пандан је проматрао историју као непрестано неправедно кажњавање Срба за њихова племенита настојања. Док је хоби Фрање Туђмана била хералдика која је на микро плану приказивала хрватску величину, хоби његовог српског пандана је био описивање тужних људских судбина које на микро плану приказују трагику српског народа у целини. Док је Фрањо Туђман био делатан и енергичан државник, његов српски пандан је био смушени писац. Док је Фрањо Туђман био самоуверени generalissimus, његов српски пандан је био анксиозни мислилац. Док је за време владавине Фрање Туђмана Хрватска израсла у регионалну силу, за време владавине Добрице Ћосића крња Југославија је била пропагандом и санкцијама унижена и слуђена земља. Док је Фрањо Туђман био неприкосновени моћни државник који ту своју функцију обављао са осећањем месијанства, његов српски пандан је био немоћни државник који је своју државничку функцију обављао са осећањем тежине. Док је Фрањо Туђман све изборе на којима је учествовао глатко добијао, његов српски пандан је лако скинут с власти одлуком социјалистичке и радикалске скупштинске већине. Док је Фрањо Туђман био „опортуниста за ствар Хрватске”, како га је назвао Роберт Овен (Robert Owen) у „Балканској одисеји” (стр. 101), његов српски пандан је био неконформиста за добробит свих. Док је Фрањо Туђман био предузетни, окретни латински дипломата и инквизитор, његов српски пандан је био контемплативни, немушти византијски аскета и мартиролог.

3. Загреб и Београд

Срећна судбина Загреба, а малери Београда за време Другог светског рата такође стоје у симболичном односу према срећној судбини хрватског, а несрећној судбини српског народа у целини. Док је Загреб у току Другог светског рата избегао разарање, Београд је два пута разаран. Први пут, 6. априла 1941. од немачких, а други пут 1944. од „савезничких” бомбардера. Немци су приликом „окупације” и „савезници” приликом „особађања” бомбардовали искључиво српске градове (Београд, Лесковац, Ниш, Крагујевац, Крушевац, Пријепоље, Чајниче, Подгорица, Никшић).

4. Наравоученије

После ових поређења мислим да свакоме мора постати јасно да смо ми Срби Богу сигурно веома драги јер стално на нас пушта велика искушења. Наша искушења су велика и данас. Стога је актуелан усклик Петра II Петровића Његоша из „Горског вијенца”: „Борби нашој краја бити неће”.

(Владислав Ђорђевић за [СРБИН.ИНФО](http://srbin.info))